

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 10C/66/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414207024
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Oswaldová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2014:1414207024.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV. v konaní pred samosudkyňou JUDr. Miriam Oswaldovou, v právnej veci navrhovateľa : Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Olejkárska ul. č. 1, 814 52 Bratislava, IČO: 00 492 736, zastúpený: JUDr. Vladimír Kán, advokát, Advokátska kancelária ECKER - KÁN & partners, Námestie Martina Benku 9-C1, P.O.BOX 75, 820 09 Bratislava 29, proti odporcovi: F. N., I.. XX.XX.XXXX, Z. I. XXXX/XX, XXX XX Z., E. T.: V. W., M. X/A, Okresný súd Z. R., Z., o zaplatenie istiny 50,70,- EUR s príslušenstvom, takto:

rozhodol:

Súd zrušuje platobný rozkaz č.k. 30Ro/631/2014-7 zo dňa 27.06.2014, vydaný Okresným súdom Bratislava IV.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu 50,70,-eur, a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 16,50,-eur, titulom zaplateného súdneho poplatku a trovy konania vo výške 29,57,-eur, titulom náhrady trov právneho zastúpenia, na účet právneho zástupcu navrhovateľa, JUDr. Vladimíra Kána, advokáta, Advokátska kancelária ECKER-KÁN & partners, Nám. M. Benku 9-C1, 81107 Bratislava, a to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Bratislava IV. dňa 09.04.2014 (sp.zn. 30Ro/631/2014) domáhal od odporcu zaplatenia istiny vo výške 50,70,-EUR s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 02.09.2013 cestoval odporca v hromadnom dopravnom prostriedku navrhovateľa, linka č. 210 (trolejbus), kedy bol kontrolovaný revízorom navrhovateľa. Keďže sa nemohol preukázať platným cestovným lístkom ani predplatným časovým kupónom, bol vyzvaný na zaplatenie postihu vo výške 50,- EUR a cestovného vo výške 0,70,- EUR .

Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 30Ro/631/2014-7 zo dňa 27.06.2014, ktorý sa však nepodarilo odporcovi doručiť do vlastných rúk, zásielka sa súdu vrátila, a preto súd predmetný platobný rozkaz s poukazom na ust. § 173 ods. 2 O.s.p. zrušil.

Podľa ust. § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené.

Podľa ust. § 173 ods. 2 O.s.p. ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z

ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí.

Uznesením č.k. 10C/66/2014 - 18 zo dňa 03.09.2014 súd ustanovil odporcovi opatrovníka pre toto konanie (ust. § 29 O.s.p.), nakoľko sa jeho pobyt súdu nepodarilo zistiť.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu, ide o drobný spor.

Podľa ust. § 156 ods. 1 prvá veta O.s.p. rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky.

Podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa ust. § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa ust. § 200ea ods. 1 O.s.p., predmetná právna vec je drobným sporom, preto súd podľa § 115a ods. 2 OSP nenariaďoval vo veci pojednávanie, len oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu. Právny zástupca navrhovateľa a ani odporca sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

Súd podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p. oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením a v prejednávanej veci nenariadil pojednávanie, nakoľko ide o drobný spor.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: hlásením o porušení tarifných a prepravných podmienok, kontrolným cestovným lístkom a zistil nasledovný skutkový stav:

Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok platných zo dňa 02.09.2013 súd zistil, že odporca dňa 02.09.2013 cestoval v hromadnom dopravnom prostriedku navrhovateľa, linka č. 210, č. voza 6280/0, o 19:45 hod., kedy bol kontrolovaný revízorom navrhovateľa. Keďže sa nemohol preukázať platným cestovným lístkom ani predplatným časovým kupónom, bol vyzvaný na zaplatenie postihu vo výške 50,- EUR a cestovného vo výške 0,50,- EUR . Odporca túto sumu nezaplatil.

Podľa ust. § 760 Občianskeho zákonníka, zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas.

Podľa ust. § 1 zákona č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach, v znení neskorších predpisov, v tom čase platnom, tento zákon upravuje:

- a) podmienky poskytovania dopravných služieb na dráhach dráhovými podnikmi,
- b) práva a povinnosti dopravcov a cestujúcich vo verejnej osobnej doprave,
- c) práva a povinnosti dopravcov a odosielateľov a príjemcov vecí v nákladnej doprave,
- d) certifikáciu rušňovodičov,
- e) verejnú správu v doprave na dráhach.

Podľa ust. § 2 ods.1 cit. zákona platnom v tom čase, dopravou na dráhe sa rozumie železničná doprava, mestská električková doprava a trolejbusová doprava (ďalej len "mestská doprava"), doprava na špeciálnych dráhach a doprava na lanových dráhach.

Podľa ust. § 8 ods.1 cit. zákona tarifa cestovného obsahuje cestovné za dopravné služby, najmä základné cestovné a prepravné, osobitné cestovné pre vybrané skupiny cestujúcich a za psov so špeciálnym výcvikom (ďalej len "osobitné cestovné") a úhrady za prepravu batožiny, živých zvierat, motorových vozidiel, tovaru, iných vecí a zásielok, vrátane príplatkov a zliav, ako aj podmienky, za akých sa uplatňujú jednotlivé príplatky a zľavy.

Podľa ust. § 8 ods.2 cit. zákona ak z tarify cestovného alebo z prepravného poriadku nevyplýva inak, cestovné za dopravné služby je splatné pred uskutočnením prepravy.

Podľa ust. § 8 ods. 5 cit. zákona, cestujúci, ktorý sa v dráhovom vozidle alebo bezprostredne po vystúpení z dráhového vozidla nepreukáže platným prepravným dokladom osobe oprávnenej kontrolovať prepravné doklady, je povinný na mieste zaplatiť prirážku k základnému cestovnému (ďalej len "prirážka") a cestovné od nástupnej stanice alebo zastávky do cieľovej stanice alebo zastávky podľa tarify cestovného, alebo preukázať sa dokladom totožnosti na zaznamenanie údajov potrebných na vymáhanie prirážky a cestovného. Ak cestujúci neuhradí na mieste cestovné a prirážku, bude vylúčený z prepravy na najbližšej stanici alebo zastávke. Tým nezaniká nárok dopravcu na zaplatenie prirážky a cestovného do stanice alebo zastávky, na ktorej bol vylúčený z prepravy.

Podľa ust. § 8 ods.6 cit. zákona, prirážka je v železničnej doprave najviac stonásobok základného cestovného v prvom tarifnom pásme bez príplatkov a zliav; v mestskej doprave je to najviac stonásobok základného cestovného.

Podľa Prepravného poriadku mestskej pravidelnej električkovej, trolejbusovej a autobusovej dopravy v Bratislave, vydaným Dopravným podnikom Bratislava a.s., cestujúci, ktorý sa na vyzvanie revízora nemôže preukázať platným cestovným lístkom, je povinný zaplatiť dopravcovi cestovné a úhradu vo výške stonásobok základného cestovného bez príplatkov a zliav.

Podľa tarifných podmienok pre mestskú hromadnú dopravu v Bratislave v čase vykonania kontroly bola výška cestovného za jednotlivú jazdu - 0,50,-eur.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že odporca dňa 02.09.2013 cestoval hromadnom dopravnom prostriedku navrhovateľa, linka č. 210, o 19:45 hod. a pri kontrole revízorom sa nevedel preukázať platným cestovným lístkom.

Nastúpením odporcu do dopravného prostriedku navrhovateľa došlo medzi účastníkmi k vzniku zmluvy o preprave podľa cit. ust. Občianskeho zákonníka. Povinnosťou odporcu bolo za prepravu zaplatiť určené cestovné. Odporca si svoju povinnosť nespínil, preto ho súd zaviazal na zaplatenie cestovného vo výške 0,50,- EUR a postihu, ktorý podľa citovaných ustanovení zákona, prepravného poriadku a tarify predstavuje stonásobok základného cestovného. Základné cestovné bolo v čase prepravy 0,50,-eur, navrhovateľom uplatnená sankcia (môže dosahovať maximálne 100 násobok) v danom prípade predstavuje sumu 50,00,-EUR.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 150 ods. 2 O.s.p. tak, že odporcovi ako neúspešnému účastníkovi konania uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 16,50 eura a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 29,57 eura na účet právneho zástupcu žalobcu s poukazom na § 149 ods. 1 O.s.p..

Čo sa týka samotnej výšky trov právneho zastúpenia, navrhovateľ žiadal priznať túto náhradu za 3 úkony právnej služby po 16,60 eura + 20% DPH (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. pokus o zmier, ďalšia porada s klientom, 3. podanie návrhu) a 3x režijný paušál po 8,04 eura + 20% DPH.

V prvom rade treba uviesť, že úkon právnej služby - pokus o zmier nemožno považovať za úkon, ktorý by bol vykonaný v konaní pred súdom (po podaní návrhu) a ani v priamej a bezprostrednej súvislosti s ním, keďže takýto úkon nie je podmienkou na uplatnenie práva na súde. Preto trovy právneho

zastúpenia spojené s takýmto úkonom súd nepovažoval za trovy účelne vynaložené na uplatňovanie práva navrhovateľa v predmetnej veci podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a tak náhradu trov právneho zastúpenia za tento úkon právnej služby navrhovateľovi nepriznal. Pre úplnosť treba dodať, že aj keby súd tento úkon posudzoval ako úkon právnej služby - ďalšia porada s klientom (ako bol v návrhu tiež označený), rovnako by za neho náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal, keďže jeho vykonanie v predmetnej veci by vzhľadom na charakter posudzovanej veci (bližšie rozvedený nižšie) bolo neúčelné, nehospodárne a nadbytočné, navyše jeho vykonanie nebolo v konaní žiadnym spôsobom preukázané.

V nadväznosti na uvedené potom, ak by aj neboli splnené predpoklady pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., bolo možné priznať navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia len za dva úkony právnej služby po 16,60 eura + 20% DPH (1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. podanie návrhu) + 2x režijný paušál po 8,04 eura + 20% DPH (§ 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.)

Súd však dospel k záveru, že je na mieste v súlade s ustanovením § 150 ods. 2 O.s.p. pristúpiť k zníženiu náhrady trov právneho zastúpenia, a to z dôvodu, že v posudzovanej veci ide o drobný spor a trovy konania považoval súd za neprimerané voči uplatnenej pohľadávke. Celkové trovy konania (dva úkony právnej služby, režijný paušál, DPH a súdny poplatok) predstavujú v predmetnej veci takmer 150 % výšky uplatnenej pohľadávky. Nemožno pritom odhliadnuť od skutočnosti, že v danej veci sa jedná o tzv. formulárovú žalobu, teda o žalobu, ktorá sa od iných žalôb toho istého navrhovateľa v totožných veciach líši v zásade iba identifikačnými údajmi odprocu a dopravného prostriedku, v ktorom žalovaný cestoval. Skutkový základ žaloby (s výnimkou dátumu cestovania v dopravnom prostriedku), vrátane právnej argumentácie, ich štylizácia a formálne vyjadrenie sú však prakticky totožné. Za takýchto okolností možno konštatovať, že spísanie takejto formulárovej žaloby predstavuje skôr administratívny úkon, ako vykonanie úkonu právnej služby. Priznanie náhrady trov právneho zastúpenia v plnej výške by nezodpovedalo ani povahe a dĺžke konania, a ani náročnosti a rozsahu poskytovaných právnych služieb, keďže v prejednávanej veci išlo o jednoduchú vec, ktorá z hľadiska vynaloženého úsilia, odbornosti a času právneho zástupcu, nemohla klásť na neho žiadne väčšie nároky.

Možno teda uzavrieť, že trovy konania v posudzovanej veci považoval súd vo vzťahu k uplatnenej pohľadávke za neprimerané, pričom za primerané a zodpovedajúce účelu právneho zastúpenia v posudzovanej veci považoval súd priznanie náhrady trov konania za súdny poplatok za návrh vo výške 16,50 eura a za trovy právneho zastúpenia vo výške zodpovedajúcej jednému úkonu právnej služby (16,60 eura +DPH) + režijný paušál (8,04 eura) + DPH, spolu vo výške 29,57 eura.

Na podporu správnosti záverov, z ktorých súd vychádzal pri určení primeranej výšky náhrady trov právneho zastúpenia, súd dáva tiež do pozornosti nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I.ÚS 3923/11 zo dňa 29.03.2012, v ktorom ústavný súd dospel k obdobným záverom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.